

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Oštarić Pogarčić predsjednice vijeća, Martine Maršić Lukić članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, i Branke Ježek Mjedenjak članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: 1. Almira Fejzića iz Rijeke, Trstenička 10, OIB 03970240691 i 2. Samire Fejzić iz Rijeke, Trstenička 10, OIB 76225602587, oboje zastupani po punomoćniku Vladimiru Marganu, odvjetniku u Rijeci, protiv tuženika: Ivana Martinovića iz Triblja, Belobrajići 13, OIB 14234693861, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj Pn-334/2020-54 od 26. rujna 2025., u sjednici vijeća održanoj 7. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj Pn-334/2020-54 od 26. rujna 2025., u dijelu u kojem je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od po 1.292,67 eura (slovima: tisuću dvjesto devedeset dva eura i šezdeset sedam centi) svakom od tužitelja, sa zateznim kamatama tekućim od podnošenja tužbe do isplate.

II. Djelomično se prihvaća žalba tužitelja te se preinačava navedena presuda u dijelu u kojem su tužitelji odbijeni sa zahtjevom za isplatu iznosa od po 300,00 eur svaki, sa zateznim kamatama tekućim od podnošenja tužbe do isplate, te u dijelu odluke o troškovima postupka te se sudi:

1. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju Almiru Fejziću iznos od 300,00 eur (slovima: tristo eura), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 24. rujna 2020. pa do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. obračunava uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. godine pa do 31. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana

tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. godine do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

2. Nalaže se tuženiku isplatiti tužiteljici Samiri Fejzić iznos od 300,00 eur (slovima: tristo eura), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 24. rujna 2020. pa do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. obračunava uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. godine pa do 31. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. godine do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

3. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužiteljima Almiru Fejziću i Samiri Fejzić troškove postupka od 272,00 eur (slovima: dvjesto sedamdeset dva eura), zajedno s pripadajućom zateznom kamatom koja teče od 7. rujna 2026. pa do isplate, a određuje se uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljima troškove žalbenog postupka od 250,79 eur (slovima: dvjesto pedeset eura i sedamdeset devet centi), u roku od 15 dana, dok se preostali dio zahtjeva tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu po 1.592,57 eur svakom od tužitelja, sa zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja tužbe pa do isplate, a također odbijen je i zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka.

2. Pravovremenu žalbu protiv presude izjavili su tužitelji, zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP), s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i tužbeni zahtjev usvoji u cijelosti, dok podredno predlažu ukidanje odluke i vraćanje predmeta sudu prvog stupnja na ponovno suđenje. Tužitelji traže i naknadu troškova žalbenog postupka.

3. Tuženik nije podnio odgovor na žalbu.

4. Žalba je djelomično osnovana.

5. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti, koju štetu je prema navodima tužbe uzrokovao tuženik kada je u telefonskom razgovoru s tužiteljem Almirom Fejzićem, kazao mu da njegova supruga, ovdje tužiteljica Samira Fejzić, održava seksualnu vezu s Ivanom Biondićem, šefom tuženika i tužitelja Almira Fejzića.

6. U fazi žalbenog postupka i dalje je prijeporno jesu li tužitelji dokazali postojanje svih pretpostavki odgovornosti za štetu, odnosno je li izjava tuženika bila takvog karaktera i težine da je kod tužitelja izazvala povredu prava osobnosti koja opravdava dosudu pravične novčane naknade.

7. Prilikom ispitivanja pobijane presude i postupka koji mu je prethodio, utvrđeno je da nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP, koju tužitelji sadržajno ističu u žalbi, jer presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati, sadrži razloge o odlučnim činjenicama, izreka presude je razumljiva i ne proturječi razlozima navedenima u obrazloženju. Tužitelji nisu u pravu niti kada u žalbi ističu niz navodnih povreda ustavnih i konvencijskih prava (prava na jednakost pred zakonom, prava na pravično suđenje, odnosno prava na učinkovito pravno sredstvo). Protivno žalbenim navodima, sud prvog stupnja prilikom donošenja presude postupak nije vodio diskriminatorno, niti je odredbe procesnog i materijalnog prava primjenjivao arbitrarno prema tužiteljima, a ispitivanjem presude i postupka koji joj je prethodio, nije utvrđeno niti da je počinjena neka od ostalih bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti temeljem članka 365. stavka 2. ZPP.

8. Prvostupanjski sud je osim toga, pravilno i potpuno utvrdio činjenice odlučne za odluku o tužbenom zahtjevu. Međutim, odlučujući o samom zahtjevu za isplatu naknade neimovinske štete, pogrešno je primijenio materijalno pravo, čime su ostvarene pretpostavke za djelomičnu preinaku presude.

9. Donoseći pobijanu presudu, sud prvog stupnja je na temelju izvedenih dokaza utvrdio:

- da se između tužitelja Almira Fejzića i tuženika 9. prosinca 2015. odvio telefonski razgovor u kojem je tuženik kazao da se supruga tužitelja Almira Fejzića, ovdje tužiteljica Samira Fejzić, "jebe s Ivanom Biondićem",
- da je tužitelj Almir Fejzić zbog te izjave osjećao šok, osjećao se uvrijeđen i ljut, dok je tužiteljica Samira Fejzić doživjela osjećaj šoka, uznemirenosti i postuđenosti,
- da je tuženik zbog ove izjave u kaznenom postupku što se pred Općinskim sudom u Rijeci vodio pod poslovnim brojem K-122/06, pravomoćno proglašen krivim zbog kaznenog djela uvrede iz članka 147. stavka 1. Kaznenog zakona i klevete iz članka 149. stavka 1. Kaznenog zakona, te je osuđen na jedinstvenu novčanu kaznu od 3.000,00 kn, uz primjenu uvjetne osude na vrijeme od jedne godine.

10. Na temelju ovih činjenica prvostupanjski sud konstatira da nije vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda, već da je u postupku potrebno utvrditi je li došlo do povrede ugleda i časti tužitelja. Smatra da je potrebno utvrditi radi li se o dovoljno jakom napadu na osobnost tužitelja zbog čega bi kod njih nastale duševne boli koje nadilaze uobičajene, tj. radi li se o takvoj povredi prava osobnosti gdje je uvredljiva izjava dana na veoma grub i bezobziran način. Niži sud zaključuje da tužitelji vlastitim iskazima i saslušanjem svjedoka Suzane Kadije i Ivana Biondića, nisu dokazali da bi trpjeli toliku razinu duševne boli koja bi utjecala na njihovu psihu, karakter ili svakodnevne aktivnosti. Ističe da tužitelji nisu poznati širem krugu ljudi, a sadržaj razgovora proširen je svega na nekoliko osoba koje su radile s tužiteljem Almirom Fejzićem. Prvostupanjski sud posebno ukazuje da se o prijepornom razgovoru nije nešto posebno diskutiralo te da je i svjedok Ivan Biondić kazao da iako su ljudi u firmi nešto komentirali, svi su znali da je tuženik to kazao samo kako bi naudio tužitelju Almiru Fejziću, zaključujući da sadržaju razgovora nitko nije povjerovao. Zbog iznesenih razloga drži da u konkretnom slučaju čast i ugled tužitelja nisu povrijeđeni u mjeri koja bi izazvala duševne boli ili da bi izjava tuženika utjecala na eksponiranje tužitelja u javnosti, pa odbija tužbeni zahtjev i zahtjev za naknadu troškova u cijelosti.

11. Međutim, ovakav stav prvostupanjskog suda u pogledu primjene materijalnog prava ne može se prihvatiti.

12. U konkretnom slučaju tužitelji su zatražili naknadu štete zbog povrede prava osobnosti, točnije prava na duševno zdravlje po kriteriju duševnih bolova i to uslijed povrede časti i ugleda, sve prema članku 19. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, na snazi u vrijeme nastanka spornog pravnog odnosa, dalje: ZOO). Navedenom odredbom je propisano da svaka fizička osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom, a pod pravima osobnosti u smislu tog zakona razumijevaju se pravo na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, sloboda i drugo. Pravni temelj postojanja povrede prava osobnosti kao neimovinske štete iz članka 19. ZOO, ne znači bezuvjetno pravo oštećenika na isplatu pravične novčane naknade, kako to pravilno navodi i prvostupanjski sud, jer to će pravo u slučaju spora, oštećenik ostvariti samo ako sud nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju (članak 1100. stavak 1. ZOO).

13. Međutim, u konkretnom slučaju prvostupanjski sud pogrešno ocjenjuje da pravo na čast i ugled tužitelja kao vid prava osobnosti, nije niti povrijeđeno. Naime, ozbiljna izjava upućena jednom od supružnika o tome da njegov bračni drug održava seksualnu vezu sa njegovim šefom, je svakako izjava koja narušava čast i ugled i osobe kojoj je upućena (tužitelja Almira Fejzić), kao i osobe o kojoj se govori (tužiteljice Samire Fejzić). Neovisno o tome što svjedok Ivan Biondić u tijeku postupka kazuje da su svi u firmi znali da je tuženik to kazao samo da napakosti tužitelju Almiru Fejziću, po svom sadržaju takva je izjava poremetila obiteljski život tužitelja, a podobna je i izrečena upravo kako bi unijela sumnju i poljuljala međusobno povjerenje tužitelja kao supružnika.

14. Izjava tuženika je prema tome, povrijedila pravo osobnosti oba tužitelja, i to pravo na čast i ugled, kao i pravo tužiteljice Samire Fejzić na dobar glas. U tom dijelu parnični sud je temeljem članka 12. stavka 3. ZPP vezan pravomoćnom presudom kaznenog suda u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti. Tužitelji koji u tijeku postupka naglašavaju da je tuženik pravomoćno osuđen zbog kaznenog djela uvrede iz članka 147. stavak 1. Kaznenog zakona i kaznenog djela klevete iz članka 149. stavka 1. Kaznenog zakona, time su dokazali postojanje štetne radnje, odnosno postojanje objektivnog elementa koji ih legitimira na isticanje zahtjeva za naknadu štete. Radnja kaznenog djela uvrede tj. klevete zbog koje je tuženik proglašen krivim povrijedila je pravo na čast i ugled tužitelja, pa parnični sud nije bio ovlašten ponovno ispitivati jesu li ta prava tužitelja povrijeđena, jer je taj sud u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti počinitelja, vezan pravomoćnom presudom kaznenog suda. Zadaća suda u postupku naknade štete jest ispitati postoji li subjektivni element za dosudu pravične novčane naknade, odnosno je li riječ o povredi koja u tolikoj mjeri vrijeđa prava osobnosti tužitelja, kako to predviđa članak 19. stavak 1. ZOO, da je dosuđivanje pravične novčane naknade opravdano.

15. U tom smislu, ukazuje se da su tužitelji u iskazima opisali kako se izjava tuženika manifestirala na njihov cjelokupni život, odnosno njihove odnose prema široj okolini, radnim kolegama tužitelja Almira Fejzića i članovima obitelji tužitelja. Svjedokinja Suzana Kadija potvrdila je da je tužiteljica Samira Fejzić zbog događaja bila potresena, nedostupna, u strahu, te da se na njezinom ponašanju vidjelo kako se nešto s njome događa. Prema tome, prvostupanjski je sud pogrešno ocijenio da u konkretnom slučaju nije povrijeđeno pravo osobnosti tužitelja, odnosno da težina povrede nije takva da bi opravdavala dosudu pravične novčane naknade, pa je u tom dijelu došlo do pogrešne primjene materijalnog prava iz članka 1100. stavka 1. i 2. ZOO.

16. Naime, pravo osobnosti, osobito čast i ugled, podrazumijeva zaštitu temeljne ljudske dimenzije, onoga kako netko doživljava sebe i kako ga doživljava zajednica. Tuženik je izrekavši optužbu za bračnu nevjeru, narušio osobni integritet tužiteljice Samire Fejzić, izazvavši nemir kod tužiteljice i tužitelja Almira Fejzića, dodatno povezujući navodnu izvanbračnu vezu tužiteljice Samire Fejzić sa osobom koja je nadređena tužitelju Almiru Fejziću, dakle, unoseći nelagodu i u radno okruženje tužitelja Almira Fejzića. Sud prvog stupnja zanemaruje da čast i ugled nisu samo moralne kategorije osoba, već predstavljaju bitnu komponentu svakog čovjeka, neovisno o njegovom zanimanju i društvenom položaju. Povreda integriteta osobe upućivanjem uvredljivih i klevetničkih izjava, neovisno o tome što nije učinjena javno, dovela je do toga da se o sadržaju te izjave ipak komuniciralo i to prvo tužitelji međusobno, a potom tužitelj Almir Fejzić s Ivanom Biondićem i kolegom Esminom,

potom i s Majom Alibabić (suprugom Esmina i sestrom tuženika), ali i sa rodbinom tužitelja i nekim od radnih kolega tužitelja Almira Fejzića. Prema tome, u ovom slučaju su prema ocjeni ovog žalbenog suda, nastali objektivno ozbiljni i trajniji učinci, neovisno o tome što tužitelji ne ističu da bi bili liječeni radi duševnih tegoba nastalih kao posljedica izjave.

17. U tom kontekstu, stav prvostupanjskog suda izražen u točkama 14. i 15. obrazloženja presude, da tužitelji nemaju pravo na pravičnu novčanu naknadu jer izjava nije izrečena u javnosti, a tužitelji nisu javne osobe, odnosno izjava nije učestalo ponavljana ili komentirana pa da nije ostavila dovoljan trag u javnosti, nije prihvatljiv ovome drugostupanjskom sudu. Ocjena jesu li tužitelji javne osobe i je li izjava izrečena u javnosti, jesu samo kvalifikatorni kriteriji za ocjenu težine povrede, pri čemu je zanemareno da je uži obiteljski i prijateljski krug tužitelja ipak bio upoznat s izjavom tuženika, te da je o tome imao saznanja i uži krug radnih kolega tužitelja Almira Fejzića. Osim toga, duševna bol koju su tužitelji osjećali može se očitovati i kroz oblike koji nisu medicinski dokumentirani, ali jesu pravno relevantni, kao što je osjećaj srama, nelagode, poniženja, povrijeđenosti, što su sve priznate kategorije duševne boli o čijem postojanju su tužitelji iskazivali i koje je naravno, potrebno ocijeniti u kontekstu okolnosti slučaja, životnog položaja tužitelja i prirode same povrede.

18. Imajući u vidu upravo spomenute okolnosti slučaja, činjenicu da je izjavom tuženika narušena slika tužitelja kao skladnih bračnih drugova, da je tužiteljica Samira Fejzić opisana kao nevjerna i sklona izvanbračnim vezama, te da tužiteljima niti nije moguće znati tko je sve na radnom mjestu tužitelja Almira Fejzića naknadno komentirao izjavu tuženika, ovaj sud smatra da težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju pravičnu novčanu naknadu zbog povrede prava osobnosti tužitelja na čast i ugled.

19. Pri određivanju visine pravične novčane naknade ovaj sud uzima u obzir da se ipak radilo o jednostrukoj radnji uvrede tj. klevete koja je izrečena telefonom i bila upućena izravno tužitelju Almiru Fejziću, a tek kasnije je proširena među druge osobe obzirom da je tužitelj Almir Fejzić nastojao saznati od koga je sporna informacija potekla i je li istinita. Nadalje, cijenio je i osobnu zlonamjernost tuženika, profesionalni kontekst obzirom da je tuženik izmislio postojanje tjelesne veze tužiteljice Samire Fejzić i šefa tužitelja Almira Fejzića, te svrhu pravične novčane naknade koja mora pružiti satisfakciju oštećenim osobama, ali bez stvaranja dojma materijalnog bogaćenja oštećenika. Također, ovaj je žalbeni sud uzeo u obzir i činjenicu da se radilo o kraćem intenzitetu i trajanju duševnih tegoba, da izjave tuženika prema iskazu svjedoka Ivana Biondića nisu uvelike komentirane na poslu tužitelja jer se znalo da je riječ o zlobi tuženika, da su i tužitelj Almir Fejzić i tuženik i dalje nakon događaja ostali raditi kod istog poslodavca, kao i da tužitelji ne tvrde da bi povreda rezultirala nekim psihičkim poremećajima, potrebom traženja medicinske pomoći, nesposobnosti za rad ili slično, niti je u bitnome narušila njihov partnerski odnos, ali je svakako izazvala emocionalnu patnju i nelagodu kod oba tužitelja koja zaslužuje novčanu satisfakciju.

20. Imajući u vidu sve navedene okolnosti, ovaj sud ocjenjuje da pravična novčana naknada zbog povrede prava osobnosti tužitelja iznosi po 300,00 eura za svakog od tužitelja. Takav iznos predstavlja razmjernu satisfakciju u skladu sa svrhom iz članka 1100. ZOO, a po ocjeni ovog žalbenog suda ne prelazi granice umjerenosti, uzimajući u obzir trajanje i intenzitet povrede te osobnu narav napada na čast i ugled tužitelja.

21. Stoga je, primjenom članka 373. točke 3. ZPP, valjalo djelomično preinačiti presudu prvostupanjskog suda i dosuditi tužiteljima svakome iznos od po 300,00 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe do isplate i to primjenom članka 1103. i članka 1086. u vezi s člankom 29. stavkom 1. ZOO, a djelomično je odbiti kao neosnovanu primjenom članka 368. stavka 2. ZPP i potvrditi je u dijelu u kojem su tužitelji odbijeni s isplatom preostalog iznosa od 1.292,67 eur, s pripadajućim kamatama.

22. S obzirom da je prvostupanjska presuda preinačena, trebalo je primjenom članka 166. stavka 2. ZPP odlučiti o troškovima cjelokupnog postupka.

23. Tužitelji su u postupku u cijelosti uspjeli s osnovom (100 %), a s visinom su uspjeli u omjeru od 18,84 %, tako da je ukupni uspjeh tužitelja 59,42 %, a tuženikov u omjeru od 40,58 %. Imajući u vidu članak 154. stavak 2. ZPP i članak 155. ZPP, to u konkretnom slučaju znači da tužitelji ostvaruju pravo na naknadu 18,84 % troškova potrebnih za vođenje ovog postupka.

24. Opravdan je zahtjev tužitelja za naknadu troška zastupanja odvjetnika i to za sastav tužbe od 200,00 eur prema Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23, na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva za trošak, dalje: Tarifa) koja za ovu radnju predviđa nagradu od 100 bodova pri čemu je vrijednost svakog boda 2,00 eur, za zastupanje na ročištima koja su odgođena prije početka raspravljanja od 7. veljače 2022., 18. siječnja 2023. i 12. siječnja 2024. pripadalo bi im po 50,00 eur za svako ročište (Tbr. 9/5 u vezi Tbr. 9/1 i Tbr. 7/1 Tarife), za ročište održano 20. rujna 2023. na kojem se raspravljalo jedino o procesnim pitanjima 100,00 eur (Tbr. 9/2 u vezi Tbr. 7/1 Tarife), dok im za zastupanje odvjetnika na ročištima od 1. ožujka 2024., 26. svibnja 2025. i 27. lipnja 2025. pripada po 200,00 eur za svako ročište (Tbr. 9/1 u vezi Tbr. 7/1 Tarife). Nagrada za sastav podneska od 30. rujna 2020. kojim dostavljaju dokaz o plaćenju sudskoj pristojbi na tužbu tužiteljima ne pripada jer taj podnesak nije bio nužan za postupak, kao ni sastav požurnice od 4. ožujka 2021. Za vođenje postupka nije bio nužan ni sastav podneska od 30. rujna 2022. kojim raspravljaju o mjesnoj nadležnosti suda, jer tuženik nadležnost nije osporio, a tužitelji su izbor nadležnog suda izvršili podnošenjem tužbe. Neosnovano zahtijevaju i naknadu za sastav podneska od 24. travnja 2025. kojim dostavljaju adrese svjedoka jer su tužitelji točne adrese svjedoka bili dužni dostaviti sudu do zaključenja prethodnog postupka. Tužitelji nisu u pravu kada traže nagradu za zastupanje odvjetnika na ročištu 9. travnja 2025. jer tog dana ročište u ovom predmetu nije održano. Osim toga, podnesak od 20. ožujka 2025. koji spominju nije njihov, već podnesak tuženika, a ne pripada im ni posebno pravo za sastav troškovnika jer su troškove postupka mogli specificirati i na samom raspravnom zapisniku, pa se prema tome i ovdje ne radi o troškovima nužnim za postupak. Zahtjev za naknadu sudskih pristojbi nije postavljen u točno određenom iznosu sukladno članku 164. stavku 2. ZPP, pa je i taj dio zahtjeva odbijen kao neosnovan.

25. Tužiteljima bi tako u slučaju potpunog uspjeha u sporu pripadalo 1.050,00 eur, što uvećano za 10 % na ime zastupanja dviju osoba što opravdano traže primjenom Tbr. 40/1 Tarife (105,00 eur) i pripadajući porez na dodanu vrijednost od daljnjih 25 % (288,75 eur), čini 1.443,75 eur. Kako je za naknadu troškova mjerodavan omjer uspjeha tužitelja u sporu od 18,84 %, to im pripada upravo toliko postotak od 1.443,75 eur, odnosno 272,00 eur. Zatezne kamate na ovako dosuđeni iznos

tužiteljima pripadaju od dana donošenja ove odluke kojim je tuženiku naloženo plaćanje troškova pa do isplate, sukladno članku 161. stavku 1. ZPP.

26. Stoga je valjalo prihvaćanjem žalbe tužitelja, a primjenom članka 380. točke 3. ZPP, preinačiti i odluku prvostupanjskog suda o troškovima postupka te odlučiti kao pod točkom II./3 izreke ove drugostupanjske presude.

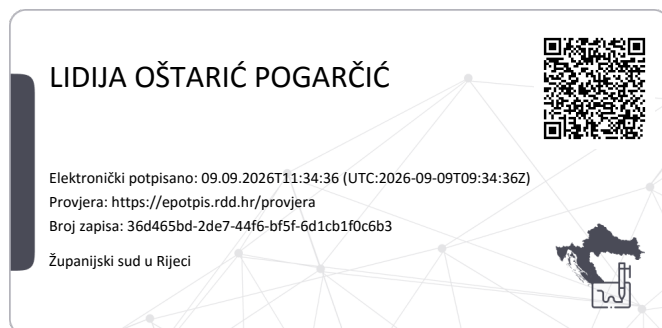
27. Tužitelji su sa žalbom uspjeli u omjeru od 59,42 %, pa im je priznat razmjerni dio troška žalbe od 275,00 eur (Tbr. 10/1 u vezi Tbr. 40/1 Tbr), poreza na dodanu vrijednost od 68,75 eur i sudske pristojbe na žalbu od 78,31 eur, tako da ukupni troškovi žalbenog postupka iznose 422,06 eur. Razmjerno uspjehu u žalbenom postupku tužiteljima pripada trošak od 250,79 eur, slijedom čega je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

28. Iz izloženih je razloga presuđeno kao u izreci.

U Rijeci, 7. rujna 2026.

Predsjednica vijeća:

Lidija Oštarić Pogarčić

Broj zapisa: **9-3088c-a843a**

Kontrolni broj: **0291a-9cd03-2d73f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.